

[Alfred Jensen.]

resultatet, som er kommet ud deraf, er jo magert, vel noget af det magreste, man har set, og der er ikke noget mærkeligt heri, for resultatet var jo givet forud. Juridisk var formerne overholdt, Københavns kommune havde truffet sin afgørelse, og da vi behandlede sagen første gang her, var der ingen, der var i tvivl om, at Københavns kommune ikke ville ændre sin stilling. Derfor kunne der naturligvis ikke komme andet resultat frem end den erkendelse, der foreligger her: at man ikke kan hindre nedrivningen af Østifternes Kreditforenings bygning. Nej, det vidste vi, og derfor var det i og for sig ikke rimeligt at rejse sagen på den måde, som det er sket.

Jeg har læst betænkningen og kan se, at man har diskuteret forskellige problemer, men jeg ved ikke, om medlemmerne af udvalget er blevet synderlig klogere på sagen, end de var, da de begyndte arbejdet. For offentligheden er der ikke kommet noget overraskende frem, og et af de spørgsmål, jeg rejste, nemlig hvorfor man ikke holdt fast ved tanken om rulning, er ikke besvaret i materialet; om det er berørt og belyst under selve forhandlingerne, er jeg ikke i stand til at se. Hvis et af formålene skulle være at fastslå over for offentligheden, at der ikke kunne træffes nogen anden afgørelse, kan jeg heller ikke se, at det er nået. Hvis man skulle frem dertil, kunne det vel i øvrigt kun ske ved, at Politiken begyndte at publicere dette materiale og give det de samme storslåede overskrifter, som bladet gav de første artikler. Noget sådant venter jeg ikke, og jeg vil heller ikke tro, at forslagsstillerne regner med det.

Jeg synes, at den udgang, som denne sag har fået, er lidt kedelig for forslagsstillerne; men hvis forslagsstillerne er tilfredse med det forslag til folketingsbeslutning, der nu foreligger som ændringsforslag, og som går ud på, at vejfundsmidlerne skal fordeles fornuftigt, er der vel ingen, der kan have noget imod, at det vedtages. Og hvis det samtidig kan føre til, at midlerne vil blive brugt i et rigeligere omfang end hidtil, så der kan komme noget mere arbejde i gang, kan vi kun hilse det med glæde. Vi har altså ikke noget imod at stemme for forslaget i den ændrede affattelse, når det nu snart kommer til afstemning.

Tholstrup: Det er egentlig mærkeligt at overvære, at den ærede ordfører for det kommunistiske parti deltager i kritikken af huses nedrivning, når hans partiblade i de samme dage bifalder, at man totalt ødelægger 100 000 lejligheder i Budapest.

Det har altså været dødt løb for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, på samme måde som borgerrepræsentant frk. Bjørner heller ikke kunne standse nedbrydningen, selv om hun var tidligere på færde, altså inden arbejdet var påbegyndt. Det er der altså ikke noget at gøre ved, og vi må så ved afslutningen af denne debat stemme for det stillede ændringsforslag, selv om det efter min mening er lidt for begrænset.

Spørgsmålet er nemlig, om ikke muligheden for at opnå tilskud til vejarbejder bør begrænses til et sådant procenttal, at det ikke frister til igangsættelse af arbejder, der ellers ikke ville blive gennemført. 85 pct.s reglen bør kun gælde, hvor en kommune nærmest påtvinges et vejarbejde, fordi amt og stat anser det for ønskeligt. Jeg har ved tidligere lejlighed påpeget det farlige i at holde en offentlig pengekasse åben for enhver, der får lyst til at forsyne sig. Velfærdsstaten frister til umoralske tendenser. Nedbrydningen af Østifternes Kreditforenings bygning har kun været mulig, fordi det forud er lykkedes vore velfærdsfolkere at gennemføre en nedbrydning af den offentlige moral, dette at være respektløs over for udgifter, fordi andre betaler, i dette tilfælde med de motorkørende penge.

Rager: Jeg er desværre ikke i den situation, at jeg kan henstille til det høje folketings medlemmer at stemme for en mindretalsindstilling fra mig, idet min mindretalsudtalelse går ud på, at jeg, der som medlem af borgerrepræsentationen er medansvarlig for den vedtagne nedrivning af Østifternes Kreditforenings bygning, ikke har ment at burde være med til at dømme i egen sag. Derfor har jeg taget det standpunkt, at jeg ikke ville deltage i nogen indstilling til det høje folketing.

Jeg udtrykte allerede ved første behandling min forventning om, at andre medlemmer her i salen, der var medlemmer enten af magistraten eller af borgerrepræsentation,